

КАК

да изпитаме
Божията любов и прошка

Основна концепция 2
БИЛ БРАЙТ

Как да изпитаме Божията любов и прошка
1998 „Агапе България“
2010 „Триумф АЕМ“ ЕООД

Original Title:
How You Can Experience God's Love and Forgiveness
1972, 1981, 1991, Campus Crusade for Christ

Original Publisher:
NewLife 2000 Publications
A ministry of Campus Crusade for Christ
100 Lake Hart Drive
Orlando FL 32832
USA

Библейските цитати са от пето ревизирано издание на Библията, Българско Библейско Дружество, 2007 г.

Всички права запазени. Всяко копиране на книгата или на части от нея без официалното разрешение на Сдружение „Агапе България“ и „Триумф - АЕМ“ ЕООД е ЗАБРАНЕНО.
София 1784, п.к. 62

Предпечат и печат: „ТониТ“ ООД

ISBN 978-954-8524-03-2

Какво представлява основната концепция?

Когато нашият Господ заповядва на единайсетимата, които са Го следвали навсякъде по време на земното Му служение, да отидат по целия свят и да създават ученици от всички народи, Той им заръчва да научат тези нови ученици на всичко, на което Той е научил самите тях (Матей 28:18-20).

По-късно апостол Павел заръчва същото на Тимотей: „И каквото си чул от мен при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни да научат и други“ (2 Тимотей 2:2).

От 1951 година насам нашият екип е съветвал и общувал с десетки хиляди студенти, миряни и пастори и е установил следното:

- Много от членовете на Църквата (включително хора от църкви, които почитат нашия Господ и се поучават в Неговото Слово), не са сигурни, че са спасени.
- Повечето християни живеят като безсилни и обезсърчени хора.
- Повечето християни не знаят как да благовестват ефективно.

В стремежа си да посрещне тези три основни нужди и да обучава Христови последователи „Агапе България“ издаде серия от книжки под заглавието „Как да ...“ или „Основни концепции“. В тях се разглеждат много от основните истини, проповядвани от Исус и учениците Му.

„Основната концепция“ е идея или истина, която може да бъде предавана от един човек на друг и след това на трети, от едно духовно поколение на друго, без да се изкриви или разводни първоначалното ѝ значение.

Тези основни истини на християнския живот се разпространяват под формата на печатни материали, филми, видеокасети и аудиокасети на всички най-говорими езици в света. Така Бог може да ги употребява, за да променя живота на десетки милиони хора.

За да усвоите тези концепции, внимателно прочетете всяка от тях поне шест пъти¹. Така ще се подготвите да ги предавате на други, „които ще са способни да научат и други“. Усвоявайки тези основни материали и учейки и други да правят същото, вие ще спомогнете за достигането на благата вест за Христос до милиони хора. По този начин ще можете да допринесете значително за изпълнението на великото поръчение в нашето поколение.

¹ Проучвания в образованието потвърждават, че обикновеният човек може да усвои съдържанието на дадена концепция, след като го прочете внимателно шест пъти.

Съдържание

Божията прошка	5
Най-великата връзка в живота.....	5
Има изход от безплодния пораженски живот	8
Да живеем свободни като духовни хора	12
Как да получим Божията любов и прошка	13
Духовна формула.....	16
Ръководство за самостоятелно изучаване	20
Въпроси за групово обсъждане	21
Материали, които ще ви помогнат да израствате духовно и да благовествате.....	22

Божията прошка

Трудно ли ви е понякога да вярвате, че греховете ви се напълно опростени чрез кръвта на Исус Христос? С разума си го приемате, но какво казва сърцето ви?

Представете си, че сте сред тълпата по време на следната случка, описана в Евангелието според Лука:

И ето, мъже носеха на постелка един болен човек, който беше парализиран... И Той като видя вярата им, каза: Човече прощават ти се греховете.

Тогава книжниците и фарисеите започнаха да разискват думите Му, като казваха: Кой е този, Който богохулства? Кой може да прощава грехове освен един Бог?

Но Исус като видя разискванията им, им отговори: За какво размисляте в сърцата си? ...Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове (каза на паралитика): Казвам ти: Стани, вдигни постелката си и иди у дома си (Лука 5:18,20-22,24).

Какъв чудесен пример за желанието на Бога да прощава!

Божие свято Слово ни казва, че чрез смъртта си на кръста Исус Христос ни е освободил; освободил ни от греха, от закона и от оковите на вината, която грехът и законът донасят.

Може би ви е трудно дълбоко в себе си и да повярвате, че за греха ви е заплатено. Вероятно си мислите: „Имам похотливи мисли.“ Или: „Споменавам Божието име напразно. Бог няма да ни прости това, нали?“

Истината е тази, че Той вече ви е простил. Вие просто трябва да изповядате Неговата прошка и да повярвате в обещанието Му. А обещанието Му гласи:

Защото колкото е високо небето от земята, толкова е голяма милостта Му към ония, които се боят от Него, колкото отстои изток от запад, толкова е отдалечил от нас престъпленията ни (Псалм 103:11,12).

Това е Божията прошка. И помислете само! Тя ни принадлежи от момента, в който сме повярвали в Исус Христос като наш Спасител и сме Го приели в живота си като наш Господ и Господар.

Най-великата връзка в живота

Исус от Назарет е най-забележителната, най-могъщата, най-уникалната и най-обаятелната личност на всички времена. Приемайки Го като свой Спасител и Господ, ние полагаме основата на най-великата връзка в живота си, защото само чрез Исус можем да изпитаме Божията любов и прошка. Нека обясня защо.

Исус твърди, че е Бог

Една зима по време на празника Освещение на храма Исус минава през Соломоновата зала на храма в Ерусалим. Около него се насъбира тълпа и Го питат: „Докога ще ни държиш в неведение? Ако Ти си Христос кажи ни ясно.“

Исус им отговори: „Казах ви и не вярвате. Делата, които върша в името на Своя Отец, те свидетелстват за Мен... Аз и Отец сме едно“ (Йоан 10:22-25,30).

Твърдението на нашия Господ се подкрепя от факта, че Той изпълнява пророчествата. Стоотици години преди Исус да дойде на земята, различни пророци на Израел предсказват Неговото удивително раждане, мястото на раждането Му, божествената Му същност, целта на служението Му, смъртта и възкресението Му от мъртвите. Тези пророчества са само малка част от многото предсказания относно живота, служението, смъртта и възкресението на Исус. И Той изпълнява всяко едно от тях до най-малката подробност (Исая 7:14, Матей 1:18-25; Михей 4:2, Лука 2:4-7; Псалм 2:7, Матей 3:17; Исая 61:1-2, Лука 4:18-21; Исая 53:5,12, Марк 15:15,19,27; Псалм 16:10, Марк 16:6-7).

След жестокото Му разпъване на кръст Исус показва, че е Бог, като възкръсва от мъртвите и се явява на стотици хора период от четиридесет дена, като веднъж повече от 500 души Го виждат едновременно (Матей 28: 5-10, 16-20; Лука 24:13-51; Йоан 20:11-21:23; Деяния 1:3-11). След това, пред удивения поглед на последователите Си Исус се връща на небето, като обещава, че винаги ще бъде с тези, които Го обичат.

Божие свято и вдъхновено Слово също потвърждава изявлението на Исус. Апостол Павел отбелязва: „Той беше обещал отпреди чрез пророците Си в светите Писания, за Неговия Син, който по плът се роди от Давидовото потомство и беше обявен като Божи Син със сила, според Духа на святост, чрез възкресението от мъртвите- Исус Христос, нашия Господ“ (Римляни 1:2-4).

Исус идва, за да ни даде живота, от който се нуждаем

Исус не живее на земята само за да докаже, че е Бог. Той идва, за да ни даде вечен живот, да ни предложи прошка и да ни освободи от греха и вината, да ни даде пълноценен и смислен живот от тук, на земята. Понеже Исус е Бог, Той може да прости греховете ни и да направи живота ни изобилен.

В разговор с религиозен водач от своето време Исус казва: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот. Понеже Бог не е пратил Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него“ (Йоан 3:16,17).

Павел пише: „И така, сега няма никакво осъждане на тези, които са в Христос Исус... Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христос Исус от закона на греха и на смъртта“ (Римляни 8:1,2).

Всеки християнин може да има изобилен и пълноценен живот. Това е и намерението на Исус, когато Той обещава: „ Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно“ (Йоан 10:10). Когато поддържаме близки взаимоотношения с нашия Господ и живеем под ръководството на Божия Свети Дух, всеки ден е необикновен, пълноценен и целенасочен - в живота ни се изявяват добродетелите към които всеки човек се стреми:

А плодът на духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милост, вярност, кротост, себеобуздание (Галатяни 5:22,23).

Но животът на повечето християни не отразява това изобилие. Радостта и победата, показани обещани от нашия Господ, са им чужди и непознати. За тях християнският живот е бreme, задължение, непосилен кръст, който трябва да носят. Те търпеливо понасят своето християнство на земята, като се надяват да получат облекчение на небето.

Исус никога не е предвиждал да водим пораженско, злочесто съществуване. Той ни е призвал да живеем живот с радост и победа. В каквито и условия да се намираме – било то удобство или конфликт, изобилие или оскъдност, здраве или болест, свобода или гонения - нашият Господ ни обещава мир (Йоан 14:27; 16:33). Той казва, че никога няма да ни изостави и че каквото и да поискаме в Негово име, ще го направи (Евреи 13:5; Йоан 14:14).

На всеки християнин Бог обещава подкрепа, изобилие и радост. Тогава защо християните, които наистина се радват на наследството си, толкова малко? Нека ви попитам: „Животът ви радостен и плодоносен ли е?“ В книгата си „Въведение към новозаветните послания“ Дж. Б. Филипс пише:

Има огромна разлика между християнството от първи век и днешното християнство. Твърде често за нас християнството е етичен кодекс, житейска философия, критерии за поведение, докато за тези първи християни то означава напълно обновен живот и те не се колебаят да го описват като Христос, Който живее в тях. Може би ако вярвахме това, което те са вярвали, можехме да постигнем онова, което те са постигнали.

Църквата от първи век разтърсва из основи тогавашния свят. Изпълнена с Духа и подтиквана от Божията любов, ранната църква разнася благата вест за Божията любов и прошка из целия познат тогава свят. Никоя друга така малобройна група обикновени мъже и жени не е въздействала в света по подобен начин.

Тези християни са били обикновени хора като вас и мен, които са познавали любовта и прошката на Бога. Ръководени и укрепвани от Божия Свят Дух, те отиват с любов при хората, живеещи под тиранията на една зала империя.

Ако сте получили Божията любов и прошка, и вие можете да промените света около себе си.

Днешният свят е пълен с несигурност, страхове и кризи. Почти навсякъде цари хаос. Думата, която най-точно описва съвременното ни, е „катаклизъм“. Всеки сегмент от обществото и всяка страна е белязана от катаклизми – политически, социални, икономически, дори религиозни.

В Америка сме свидетели на стихийни вълни от престъпност, наркомания и алкохолизъм, порнография, СПИН и венерически болести, аборти и разбити семейства, разводи - и това са само няколко от сериозните проблеми, пред които е изправена нацията ни.

Въпреки безбройните предлагани решения кризата се задълбочава. Повече от всякога хората търсят мир в своите проблемни взаимоотношения, търсят отговор за терзаещата ги празнота, търсят нещо повече.

По пътя на елиминирането мнозина отново се обръщат към Бога. Никога преди не е имало такива идеални условия за представяне твърденията на Христос. Божият Дух е създал безпрецедентен глад в сърцата. Все повече хора се обръщат към Христос и изпитват чудната Божия любов и прошка.

Въпреки това, относително малко християни участват в тази велика жетва. Сред тези невероятни възможности, повечето християни не познават радостта от събирането на реколтата, която Бог е приготвил. По-голямата част вярващите живеят в безсилие, духовно поражение и безплодност. Обикновените миряни, а и много пастори, рядко представят Христос на другите, ако въобще някога го правят.

За съжаление много християни не водят живот, който привлича другите да желаят да познават нашия Господ. Животът, който водят някои вярващи, не подтиква другите да желаят да познават даже тях самите.

Има изход от безплодния пораженски живот

Говорил съм пред милиони християни по целия свят и съм стигнал до заключението, че повечето победени, разстроени и безплодни вярващи искат да се променят, но не знаят какво да направят. Към тях и към вас е насочено моето послание на надежда и помощ: Има изход от безплодния пораженски живот. Можете да имате пълноценния и изобилен живот, който Бог обещава на всички свои деца чрез Исус Христос.

Веднъж шофирах из непознат град. Направих погрешен завой и навлязох в еднопосочна улица срещу движението. Хора хората от тротоара ми подвикнаха, че не се движа правилно. Но аз вече бях разбрал това в момента, в който бях направил завоя. Проблемът ми не се състоеше в това, че не знаех дали се движа правилно, а в това как да обърна посоката си на движение! Скоро, с помощта на един приятелски настроен полицаи успях да изляза от еднопосочната улица и продължих пътя си облекчен и доволен, движейки се в една посока с потока коли. Така е и в християнския живот. Ако направим погрешен завой и открием, че сме победени и обезсърчени, нужно ни е някой не само да ни каже, че се движим в погрешна посока, но и да ни помогне да обърнем обратно. В тази книжка искам да ви покажа как можете да сторите това.

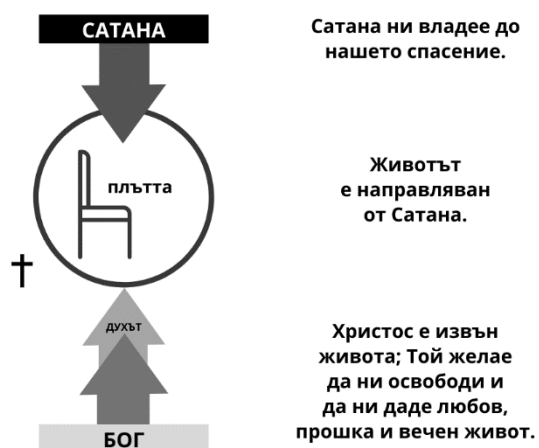
Наш водач е Библията - святото и боговдъхновено Слово. Апостол Павел пише:

Цялото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата; за да бъде Божият човек усъвършенстван, съвършено приготвен за всяко добро дело (2 Тимотей 3:16,17).

Библията не само ни дава указания, но ни показва къде точно сме сбъркали посоката, помага ни да сменим курса и ни обучава да вървим правилния път.

За да разберем проблема на подведените и безплодни християни, трябва да знаем какво казва Библията по този въпрос. Тя разкрива, че на света има три вида хора - естествен човек, духовен човек и плътски вярващ. Нека накратко разгледаме характерните черти на всеки от тях.

1. Естественият човек

Преди да стане християнин, всеки от нас е бил това, което Писанията наричат „естествен човек“:

Кръгът представлява живота ни, а тронът е „контролният център“, волята ни.

Живели сме под властта на Сатана и животът ни е бил направляван от плътското ни естество под ръководството на Сатана. Христос е бил извън живота ни. Чукал е на

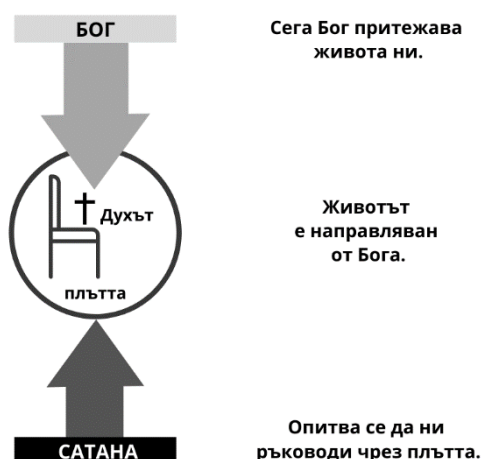
вратата с желанието да ни освободи от властта на Сатана, като ни даде Своята любов, прошка и вечен живот.

За естествения човек нещата, които са от Светия Дух, са глупост. Павел пише:

Но естественият човек не възприема това, което от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере понеже, то се изпитва духовно (1 Коринтяни 2:14).

Зависили сме изцяло от себе си и сме били духовно мъртви спрямо Бога и отделени от Него поради греха.

След това след това сме предали живота си на Исус Христос:

2. Духовният човек

Когато сме Го поканили да влезе в живота ни, Христос го е сторил и е заел мястото на трона, за да ни води и да ни дава сила да живеем за Него. В този момент Неговият Свят Дух е влязъл да живее в нас, дал ни е нов живот, запечатал ние за небето и ни е кръстил в тялото на вярващите. Когато Христос (Духът) е на трона, ние сме „изпълнени“ (направлявани и укрепвани) от Светия Дух.

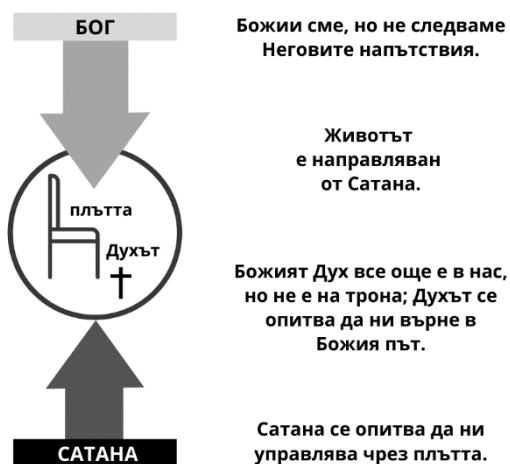
Духовният човек разбира Божиите неща. Апостол Павел отбелязва:

Но духовният човек преценява всичко; а него никой не изпитва. Защото: „Кой е познал ума на Господа, за да може да Го научи?“ А ние имаме ум Христов (1 Коринтяни 2:15,16).

Да бъдем постоянно „изпълвани“ с Духа означава съзнателно да поддържаме Христос на трона на своя живот. Той няма да изисква властта в разрез с волята ни. Ако въпреки ръководството и предупреждението Му пожелаем да се поддадем на влиянието на плътта и Му отнемем правото да управлява живота ни, като заживеем в явен или скрит грях, Той с тъга ще се оттегли. Когато сме в това състояние на неизповядан грях, Божието Слово ни описва като „плътски човек“.

3. Плътският вярващ

Разликата между християнина и не християнина е огромна. Писанието ясно учи във 2 Коринтяни 5:17: „Затова, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина, ето, всичко стана ново.“ А в 1 Йоан 2:6 се казва: „Който казва, че пребъдва в Него, е длъжен да постъпва, както е постъпвал Христос.“ Но често, както Павел пише в 1 Коринтяни 3, плътският християнин постъпва като не християнин и е много трудно да се открие разликата.

Плътският християнин е човек, който е приел Христос, но същевременно позволил на плътта да се върне на трона на живота му чрез греха. Бог притежава този човек и Христос и в живота му, но вярващият съгрешава в една или повече области от живота си. Плътският вярващ не се покорява на Бога и е в период на замрял духовен растеж, защото не се покаява и не изповядва греховете си, а чрез плътта Сатана е успял да възстанови влиянието си над него.

Павел пише на християните от Коринт:

И аз, братя, не можах да говоря на вас като на духовни, а като на плътски, като на невръстни в Христос. С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да я приемете, а и сега още не можете. Понеже и досега сте плътски; защото докато има между вас завист и разпри, не сте ли плътски, и не постъпвате ли по-човешки? (1 Коринтяни 3:1-3)

Разбира се, плътският християнин бива изобличаван от Светия Дух и няма да продължи да се решава вечно; иначе вероятно той изобщо не е християнин. Но сразен и безсилен той се опитва да води християнски живот, като разчита на собствените си усилия и способности вместо на свръхестествената и неизчерпаема мощ на Светия Дух. С една ръка прегърнал здраво личните си интереси, а другата протягащ към Божиите благословения, този човек все не успява да заживее християнски живот в пълнотата и силата на Светия Дух.

Плътският начин на живот или състоянието на не изповядван грях, е окаяно съществуване. Но за съжаление, днес милиони християни се намират в това състояние - отново заели трона на своя живот - и често не осъзнават, че попадат в тази категория на плътските хора. Един човек ми каза, че цял живот е слушал своя пастор да говори за плътските християни, но никога не се е замислял, че това може да включва и него. Този човек бе изненадан и шокиран, когато откри, че е плътски християнин.

Павел знае какво означава да си плътски. В римляни 7 той отбелязва:

Защото знаем, че законът е духовен; а пък аз съм от плът, продаден под греха.

Защото не зная какво правя; понеже не върша това, което искам, а онова, което мразя, него върша. Обаче ако върша това, което не искам, съгласен съм със закона, че е добър. Затова, не аз сега върша това, но грехът, който живее в мене.

Защото зная, че у мене, тоест в плътта ми, не живее доброто; понеже желание за доброто имам, но не и сила да го върша. Защото не върша доброто, което желая, а злото, което не желая, него върша. Но ако върша това, което не желая, то вече не го върша аз, а грехът, който живее в мен (Римляни 7:14-20)

Този пасаж от Писанията описва ли връзката ви с Бога в момента?

В Детройт, щата Мичиган, семейство възрастни хора били откарани в болница в следствие недохранване. При огледа на погледа на пълната им с боклуци къща полицаите открили 40 хиляди долара, скрити сред вещите им. Те отдавна били забравили, че притежават такова богатство.

Подобно на тях, плътският християни живее в духовна нищета и донякъде прилича на атеист: той твърди, че вярва в Бога, но постъпва така, сякаш Бог не съществува или поне не желае да му помогне. Този християнин не разбира значението на Христовата смърт на кръста и на възкресението Му от мъртвите. Христос не само е заплатил цената за греховете му, но в действителност е разрушил и властта на греха над живота му.

Терзанията и разочарованията, които съпътстват опитите ни да водим християнски живот чрез собствени усилия, са познати на апостол Павел. Той пише:

И така, намирам този закон, че при мене, който желая да върша доброто, злото е близо. Защото, колкото за вътрешното ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон; но в телесните си част и виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми. Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смъртта? (Римляни 7:21-24)

Някога питали ли сте се: „Има ли кой да ме избави от отвратителния ми егоизъм, от провалите и пораженията ми?“ Има добри новини за вас! Вижте отговора на апостол Павел:

Благодаря на Бога! Има избавление чрез Исус Христос , нашия Господ! И така, сам аз с ума си sluгувам на Божия закон, а с плътта – на греховния закон (Римляни 7:25).

Един пастор на голяма църква дойде при мен след моя беседа, на която говорих как да изпитаме Божията любов и прошка. Той беше изпълнен с омраза към църковните водачи от предишната си църква, защото смяташе, че са действали в негов ущърб и дори и са се опитали да попречат на служението му.

Беше осъзнал, че опитвайки се да си оправи сметките с тях, се е превърнал в злобен, критичен, плътски християнин. В момента пред него стояха само две възможности - или да оправи взаимоотношенията си с Бога, или да се откаже от пасторското поприще. „Плътското ме разяжда отвътре и разрушава живота и служението ми.“

Ние коленичихме, за да се молим заедно и да изповядаме Божията любов и прошка. Сълзи на радост последваха сълзите му на покаяние. Няколко дни след това той посети църковните водачи, които беше мразил, и когато им казал, че ги обича и ги моли за прошка, те му отвърнали с радост и християнска любов. Този пастор се върна във втората си в църква със сърце изгарящо, от любов и ревност за нашия Господ.

Веднъж разговарях с бизнесмен от друга църква. Много го потискаше фактът, че църквата му се разделя.

„Половината от членовете си отиват и ще основат нова църква“ - каза той.

Това натъжи и мен, понеже за мен няма нищо по-трагично от това едно тяло от християни да се разцепи.

В течение на разговора мъжът разбра и призна, че е платки християнин. Обясних му, че Бог е предвидил той да бъде духовна личност и че той може да се отърве от плътското в живота си. Коленичихме заедно и се молихме. Той помоли за прошка на греховете си и покани Бога да изпълни ръководи живота му чрез Светия Дух. Докато се радвахме за стореното от Бога, той каза: „Знаете ли, в църквата ми вече няма да има проблеми. Аз бях причината за всички неприятности.“

За нещастие, язвата на плътското християнство не разяжда само църквите. Тя разрушава бракове, домове, семейства и кариери. Вероятно чувствате действието ѝ живота си - отношенията ви с хората, които обичате, се влошават и приятелите се превръщат в обикновени познати.

Да живеем свободни като духовни хора

Можем да открием същата свобода, която апостол Павел намира. Можем да изпитаме и победата, за която той пише в Римляни 8:

И така сега няма никакво осъждане на тези, които са в Христос Исус... Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христос Исус от закона на греха и на смъртта.

Понеже това, което беше невъзможно за закона, поради това, че беше слаб чрез плътта, Бог го извърши, като изпрати Своя Син в плът, подобна на греховната плът, и в жертва за грях, и осъди греха в плътта, за да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по плът, а по Дух (Римляни 8:1-4)

Светият Дух ни дава сила да живеем като духовни хора. Години наред търсех Бога с цялото си сърце. Какво ли не си налагах да върша – постех и се молах с дни, умолявайки Бога да ми даде Своята сила. Колкото повече се опитвах, толкова повече търпах поражения и се отчайвах. Тogaва един ден, като изучавах този пасаж от Римляни, прочетох един стих, който промени мисленето ми.

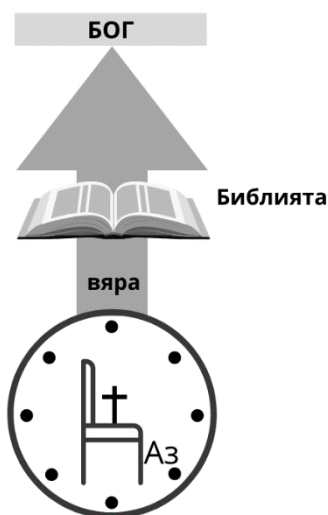
Защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък може (Римляни 8:7)

Какво облекчение бе за мен да открия, че със собствени сили никога няма да мога да живея християнски живот. Трябва да се доверя на възкръсналия Христос да живее Своя живот чрез мен. Само Той може да ми даде способността да живея така, както трябва. Християнският живот е свръхестествен и само Христос, чрез силата на светия Дух, може да ни помогне да го живеем

Може да си наложим да правим много религиозни неща, но това води само до поражение и отчаяние. Светият Дух ни освобождава от порочната власт на греха и смъртта. Само силата на Светия Дух дава победа!

Ние изпитваме Божията любов и прошка и живеем като духовни хора чрез вяра. Вярата е тази, която е угодна на Бога, а не усилията.

Но не е достатъчно да вярваме в самата вяра. Зимно време човек може силно да вярва, че ледът в езерото ще го издържи. С тази голяма вяра той може смело да тръгне по тънкия лед... и доста да се поизмокри.

Ние трябва да положим вярата си, била тя силна или слаба, в обект, който заслужава доверието ни. Обектът на християнската вяра е Господ Исус Христос и Неговото свято, боговдъхновено Слово. Само нашият Господ има властта да ни избави от плътския живот и да ни даде голяма радост и плодородни благословения.

Трябва да положим вярата си в Бога и Неговото Слово, на което можем да разчитаме. Колкото по-добре и познаваме Бога, толкова повече нараства и доверието ни в Него, а колкото повече се уповаваме на Него, толкова повече ще изпитваме Неговата всеотдайна любов и неограничена сила.

Как да получим Божията любов и прошка

Чудили ли сте се някога дали Христос наистина ви е простил? Ако сте го правили, имам добра новина за вас. Понеже Христос е умрял вместо вас, Неговата смърт е основата за опрощаването на греховете ви. Поради заместителната смърт на Христос на кръста, прошката не е просто една надежда. Тя е факт!

Христос е заплатил цената за всичките ни грехове – напълно, веднъж завинаги. Ако сме християни, всичките ни грехове – минали, сегашни и бъдещи - са опростени. Не можем да прибавим нищо към това, което Христос вече е направил за нас. Нито умоляването, нито сълзите, нито усилията ни, нито религиозните ритуали могат да ни помирят с Бога. Това вече се е случило - в момента, в който сме изповядали греховете си и сме повярвали в Христос като наш Спасител и Господ.

Евреи 10 потвърждава това:

С тази воля ние сме осветени чрез принасянето на Исус Христовото тяло веднъж завинаги...

Защото съм принос Той е усъвършенствал завинаги онези, които се освещават... А където има прощение за тия неща, там вече няма принос за грях (Евреи 10:10,14,18)

За да получите Божията прошка, само изповядайте греха си и чрез вяра приемете прошката. Аз наричам този процес „духовно дишане“.

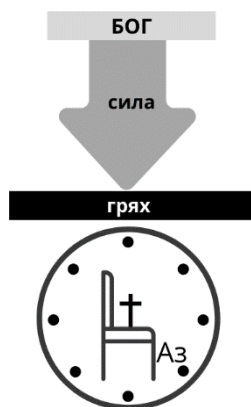
Също както вдишваме и издишваме физически, така трябва да дишаме и духовно.

Ние дишаме духовно, като изповядваме греховете си. Библията обещава, че ако изповядваме греховете си на Бога, Той е верен и праведен да ни прости и да ни очисти от всяка неправда (1 Йоан 1:9). Да изповядаме греха означава да се съгласим с Бога, че си че сме го извършили. Това съгласие има три аспекта:

Първо съгласяваме се, че греховете ни са нещо лошо и огорчават Бога. Бог е свят няма нищо общо с греха. Въпреки че Той ни обича, независимо от това дали имаме неизповядан грях в живота си, ние трябва да гледаме на греха със същата сериозност, с каквата го възприема и Той, за да можем да приемем прошката Му. Ако не признаем греха си, нямаме надежда за спасение. В Притчи 14:9 се казва: „У глупците живее вина, а между праведните има Божие благоволение.“ Йоан пише: „Ако кажем, че нямаме грях, лъжем

себе си и истината не е в нас... Ако кажем, че не сме съгрешили, правим Бога лъжец и Неговото слово не е в нас“ (1 Йоан 1:8,10).

Второ, *признаваме, че Бог вече е простил греховете ни чрез Христовата смърт и проливането на Неговата кръв на кръста.*

Изповедта е израз на вяра и покорство, в резултат на което Бог прави възможно за нас да изпитаме това, което Той вече е сторил за нас чрез смъртта на Сина Си. Когато по този начин реално и непрекъснато изпитваме Божиата прошка, ние се превръщаме в проводник на Божиата любов и сила.

Неизповядвания грях прекъсва потока на Божиата сила в живота ни. Нека обясня. Един ден със сина ми си играехме с електрическото му влакче. Изведнъж то спря. Не можех да намеря причината. Разглобявах влакчето и пак го сглобявах. Изваждах щепсела от контакта и пак го включвах, но все безуспешно. Тогава открих проблема - една малка метална пластинка, пътен знак „Завой наляво – забранен“, беше паднала напърно на положителната и отрицателната релса. Това бе причинило късо съединение и бе прекъснало електрозахранването.

За да бъде победоносен християнският ни живот и да живеем като духовни християни, трябва сметките ни с Бога да са винаги на чисто. Искам да кажа да изповядваме всеки грях, който е в живота ни, в момента, в който Божият Дух ни го открие. Ако откажем да изповядваме греха си, ставаме плътски и вървим в тъмнина, вместо в светлината на Божиата любов и прошка.

Трето, *покайваме се.* Променяме отношението си, което се отразява и на поведението ни. Чрез силата на Светия Дух се обръщаме от греховете и променяме държанието си. Вместо да следваме това, което ни диктува плътското ни естество, сега чрез силата на Светия Дух вършим това, което Бог желае.

Изповядвайки греховете си, ние започваме процеса на „духовно дишане“, като издишваме. От плътски, ставаме духовни християни, вдишвайки, като чрез вяра приемаме пълнотата и силата на Светия Дух. Днес много хора отричат, че имат грях в живота си. Други се опитват да го пренебрегнат, като си казват: „Не е фатално.“ Трети се опитват да извинят недостатъка си, като твърдят: „Не съм по-лош от другите.“ А много други опитват със свои методи за да надмогнат греха в живота си. Но единственият надежден начин да победим греха е да бъдем свръхестествено очистени – нещо, което само Бог може да направи чрез Сина Си, Господ Исус Христос, Който е умрял и пролял Своята кръв за нашите грехове.

Цар Давид познава греха добре. Той пише Псалм 51, след като пророк Натан отива при него и му съобщава, че Бог го осъжда заради прелюбодеянието му с Витсавее и убийството на съпруга й Урия. Въпреки това за Давид се казва, че е човек според Божието сърце, защото е готов да се покае. „Смили се над мене, Боже, според милосърдието Си - пише той. - Според множеството на благите Си милости изличи беззаконието ми. Измий ме съвършено от беззаконието ми и ме очисти от греха ми. Защото престъплението си аз признавам...“ (Псалм 51:1-3).

А в Псалм 32 той изразява радостта, която изпитва от Божиата любов и прошка:

Блажен онзи, чието престъпление е простено, чийто грях е покрит. Блажен онзи човек, комуто Господ не вменява беззаконие и в чийто дух няма измама.

Когато мълчах, овехтяха костите ми от охкането ми всеки ден; понеже денем и нощем е ръката Ти тежеше върху мене, влагата ми се превърна на лятна слуха. Признах греха си пред тебе и беззаконията си аз не скрих. Казах: Ще изповядам Господа престъпленията си; и Ти прости вината на греха ми (Псалм 32:1-5).

От дълбочината на своя опит, Давид споделя следния искрен съвет: „Затова нещо нека Ти се моли всеки благочестив навреме, когато може да се намери то; наистина, когато големите води преливат, те няма да стигнат до него“ (Псалм 32:6). Боли ме за множеството християни, които Бог наказва, защото не изповядват греховете си. Те изпитват финансови затруднения, страдат от физически болести и се сблъскват с различни трудности - и всичко това, защото не са покорни на Бога и Той се опитва да привлече вниманието им, за да може да ги благослови и обогати живота им.

Насърчавани да правите това, което аз правя, когато се сблъскам с трудности - обърнете се към Господ и Го попитайте: „Господи, има ли в живота ми грях, за който ме наказваш?“ Писанията казват, че Бог наказва тези, които обича (Евреи 12:6). Когато изпитваме трудности, тогава е важното погледнем в огледалото на Божието Слово и да изповядаме всеки грях, който ни бъде открит.

Когато Бог ни очисти от греховете, които ни пречат, Той отваря врата за изобилния и пълноценен живот, на който Исус ни е призовал.

Чрез вяра можем да изповядаме истинността на това, което Исус Христос е казал и направил за нас. Чрез вяра можем да гледаме на себе си така, както Бог ни вижда - като Негово дете, обичано, опростено и очистено от греха. Чрез вяра можем да изповядаме греховете си и да се покаем. Чрез вяра можем да приемем и Божиата прошка и очистван.

Може би вече се питате: „Ако Христос е понесъл наказанието за моите грехове, защо трябва да ги изповядвам?“

Ние изповядваме греха си като израз на вярата си в Бога и Неговото Слово. Изповядването не ни носи повече прошка. Христос вече ни е простил всичко веднъж завинаги. Но като признаваме греховете си, ние утвърждаваме в живота си това, което Бог е сторил за нас чрез смъртта на Сина Си.

Исус разказва една история, за да илюстрира изповядването на Божиата прошка (Лука 15:11-32). По настояване на по-малкия си син един баща разделил имота си и му дал полагащия му се дял. Синът напуснал дома и пропилял наследството си по гуляи и леки жени. По-късно се завърнал у дома беден и гладен, чувствайки се недостоеен да бъде приет като син. Но баща му се втурнал да го посрещне, прегърнал го и го целунала сложил пръстен на ръката му и обувки на краката му и организирил богато празненство в негова чест.

Чрез тази притча Исус учи, че Бог ни обича, не „когато“, „ако“ или „защото“ заслужаваме това, но дори когато сме непокорни и своеволни. Едно от моите най-вдъхновяващи открития при изучаване на Писанията бе изявлението, което Исус прави в една молитва, записано в Йоан 17:22,23:

И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно: Аз в тях и Ти в Мене, за да бъдат свършени в едно; за да познае светът, че Ти Си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил Мен.

Представете си само! Бог ни обича също толкова много, колкото обича и Своя Единороден Син, Господ Исус Христос. Това е истина. Когато изповядваме греховете си, Бог ни приема с радост и ни прощава с готовност, понеже ни обича безусловно. Вместо да Го избягваме със страх, можем да се втурнем в Неговите любящи обятия, уверени, че ни прощава.

Ако откажем да бъдем честни спрямо Бога и пренебрегваме греховете си, ние ставаме плътски и заживяваме в тъмнина, вместо да ходим в Божията светлина. Както се казва в 1 Йоан 1:6,7:

Ако кажем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действаме според истината. Но ако ходим в светлината, както е той в светлината имаме общение един с друг и кръвта на Сина му Исус Христос, ни очиства от всеки грях.

Навярно се сещате за някой грях, който не сте изповядали на Бога. Това ви е накарало да изоставите първата си любов към Него. Може да негодувате към някого. Може да ви се струва, че взаимоотношенията ви с Христос са механични и рутинни. Може да ви се струва, че молитвите ви не стигат до Бога. Четете Библията и не си спомняте какво сте прочели. Може дори да се опитвате да свидетелствате за Христос, но никой не откликва.

Един ден разговарях с приятел по мобилния телефон в колата си. В един момент всичко, което чувах, беше силен шум. Някакво смущение беше прекъснало радио сигнала и аз пропуснах част от това, което приятелят ми каза. Едва когато връзката се възстанови, отново можех да чувам приятеля си аз но и да продължим разговора.

Грехът смущава общуването и взаимоотношенията ни с Бога. Докато търпим греха в живота си, не чуваме Бога. Чувстваме се обезкуражени и объркани. Може скоро да открием, че живеем само със спомените за Бога и че взаимоотношенията ни с Него са се влошили.

Това, което трябва да направим, за да изпитаме Божията прошка, е да изповядаме греховете си – да издишаме духовно. Това пречистващо издишване възстановява общението ни с Него.

Духовна формула

Нека споделя с вас един простичък процес, една духовна формула, която е помогнала на хиляди хора да изпитат Божията любов и прошка.

1. Направете списък на греховете си

Започнете, като помолите Светия Дух да ви разкрие всеки грях в живота ви. Вземете лист и химикал и запишете всеки грях, който Той и посочи. Докато пишете, изповядвайте всеки от тях пред Бога.

Насърчавам ви, докато правите това, да се смирявате пред Бога. Дайте Му време да ви открие всичко, което не Му е угодно в живота ви. Този списък е само между вас и Бога, затова бъдете напълно честни. Кажете Му всичко, което не е наред.

Списъкът може да включва (примерно):

- Изоставяне на първата любов към Бога
- Отделяне на малко или никакво време за молитва или четене и изучаване на Божието слово
- Рядко или никакво свидетелстване за Христос
- Неверие в Бога
- Завист
- Копнеж по материални придобивки
- Горделивост
- Прояви на егоизъм
- Неискреност, лъжа
- Обсъждане на другите зад гърба им
- Наслаждаване на похотливи мисли
- Сексуални грехове

Какъвто и да е грехът ви, запишете го на листа и не забравяйте: имате любящ Бог, Който ви прощава, Който даже даде Сина Си, Господ Исус, да умре за вас.

След вечерно събиране един млад мъж ми каза: „Не вярвах, че трябва да си направя списък. Не се сещах за да нищо толкова лошо в живота си. Но когато видях всички други да пишат, Божият Дух ми каза да сторя същото.“

Макар в живота му да нямало големи прояви на непокорство, многобройни дребни неща притъпявали любовта му към Христос и свидетелството му за Него.“ Ако някога говорите отново на тази тема, настоявайте всеки, включително тези, които мислят, че нямат големи грехове в живота си, да направят списък на своите грехове. Ако аз не бях направил своя списък, щях да пропусна Божието благословение“ – окуражи ме той.

2. Напишете Божието обещание на пряко в списъка

След като сте записали греховете, които Бог ви е открил, напишете Божието обещание за прошка от 1 Йоан 1:9 на пряко върху списъка.

Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.

3. Унищожете списъка

След като приключите молитвата и изповедта, чрез вяра приемерте Божията прошка и унищожете листа, като така онагледите прошката, която Бог ви е дал. Може да го накъсате на парченца или да го изгорите знак за пълната Божия прошка.

4. Поправете стореното зло

Последният етап от процеса и да попитате Бога дали е необходимо да поправите стореното зло. Може би трябва да се извините на някого за лошото си отношение към него. Или е нужно да помолите определен човек да ви прости за начина, по който сте се отнасяли с него. Или да върнете нещо, което сте откраднали.

Важно е да поправите стореното зло, защото съвестта ви не може да е чиста пред Бога, ако се чувствате гузни пред хората. Изповядването често включва поправяне на стореното зло.

След края на едно събиране на християни медици в Ероухед Спрингс, където бях говорил за прошката, един лекар последва призива ми да си направи списък. Рано следващата сутрин той дойде силно развълнуван при мен.

„Снощи след полунощ - каза той - един лекар, мой приятел, дойде в стаята ми и ми каза, че ме е мразел от години, но се преструвал, че е мой приятел. Докато правел списъка си, Бог му казал, че трябва да дойде и да ме помоли за прошка. Имахме великолепно време на молитва и Бог присъства сред нас по специален начин.“

Този лекар ме насърчи да продължавам да уча християните да изповядват греховете си на Бога и под ръководството на Светия дух да молят хората, които са огорчили, за прошка, ако това е необходимо.

Ако след като сте изповядвали всички свои осъзнати грехове, продължавате да чувствате вина, това може да означава, че не сте били напълно искрен и откровени с Бога. Затова бъдете честни спрямо Него.

Над вас тегне ли бремето на вината? Питате ли се понякога дали някога ще ви се отдаде да изпитате любовта и прошката на Бога, на които другите християни се радват?

Може би се чувствате като човека, който едва-едва пристъпал с тежък чувал на гърба си може би се чувствате като човека който едва-едва пристъпил с тежък чувал на гърба си. Скоро една кола спряла и шофьорът му предложил да го вземе. Измореният пътник приел с радост. Качил се в колата, но продължил да се превива под тежестта на товара си.

„Защо не оставите багажа и не си починете попитал?“ - попитал шофьорът.

Оклюмалият пътник отговорил: „О, не! В никакъв случай! Не стига, че взехте мен, ами и с багажа си да Ви товаря!“

„Колко глупаво“ - казвате си вие. Никой не би отговорил по този начин на подобен въпрос, нали? И все пак много християни продължават да се превиват под тежкото бреме на вината и след като са поверили живота си на Исус Христос и са приели Неговата прошка.

Често приятелите и семейството ни се отнасят враждебно към нас или ни наказват, когато не оправдаем очакванията им. Ако наистина сте постъпили лошо с друг човек, можете да се освободите от вината, като изповядате стореното зло и го поправите, ако това е необходимо. Но чувството на вина ще продължи да ви мъчи, ако сами не си простите или се опитате да живеете според нереалистичните очаквания на другите.

Никой от нас не е съвършен. Но като християни ние не живеем под осъждане. Като хора, на които е опростено, ние сме оправдани пред Бога заради Исус Христос.

След като преминем този процес, всяко останало чувство за вина не е от Бога. То е от врага ни Сатана. Греховете ни са толкова отдалечени от нас, колкото далеч е изтокът от запада (Псалм 103:12). Те са погребани в най-дълбокото море (Михей 7:19). Бог ги е поставил зад Себе Си и ги е забравил (Еремия 31:34; Евреи 8:12;10:17).

Едно момченце имало птиченце, което много обичало. Но един ден птиченцето умряло. Момченцето било съкрушено и родителите му решили да направят нещо паметно за него, за да не му позволят да унива.

Те казали: „Хайде да направим погребение.“ събрали всички съседски деца, изкопали малка дупка в земята, положили птиченцето в една кутия и го погребали церемониално. Момченцето било трогнато, но не и унило.

Но на следващия ден то излязло на двора и разкопало гроба, за да види как е птиченцето. Баща му настоял да го закопае отново. Момченцето го послушало, но след няколко дена отново разкопало гроба. Това се повторило неколкократно и всеки път бащата му го мъмрел. Накрая се ядосал и викна: „Веднага зарови тази птица в земята и я остави там. И никога повече не я изравяй!“

Вие изповядвате ли греховете си отново и отново, водени от чувството за вина, така както малкото момче е изравяло старата умряла птичка?

Всичките ви грехове са простени от Бога, понеже Христос е умрял на кръста и е пролял кръвта Си за всички грехове. Ако Сатана някога ви обвини за нещо, което сте извършили в миналото си, което е огорчило или угасило Светия Дух, можете да отвърнете с голяма радост: „Аз съм изповядал този грях и знам, че Бог ми е простил и ме е очистил както, е обещал.“ след това оставете греха „заровен“ в Божията прошка.

Призовавам ви още сега да подложите живота си на проверка. Изпитвате ли християнския живот в пълнота? Обременява ли ви вина за минали грехове? Насърчавам ви да започнете да дишате духовно от днес. Този процес е помогнал на милиони християни и знам, че ще помогне и на вас. Божията прошка е пълна. Благодарете Му, че отстранява вината ви и че ви очиства. Изповядайте победата над тези отрицателни чувства в продължете напред с вяра, за да бъдете плодоносен ученик и свидетел за нашия Господ.

Сега сте свободни да изпитате изобилния живот, който Той е обещал. Сега можете да окуражавате и служите на своите братя и сестри в Христос. И можете да навлезете в богатите на реколта ниви, за да изпитате радостта от спечелването на други хора за Господ Исус Христос, Който е направил толкова много за вас.

Помнете: „Как да сме сигурни че сме християни“ е „основна концепция“. Можете да я усвоите като я прочетете шест пъти; след това я предайте на други, според както ни заповядва нашият Господ в Матей 28:20: „...като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал...“ Апостол Павел ни насърчава да правим същото. „И каквото си чул от мен при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни да научат и други второ“ (Тимотей 2:2).

Ръководство за самостоятелно изучаване

1. Как естествения човек е описан в 1 Коринтяни 2:14?
2. Как духовният християнин е представен в следните стихове?
 - a) Римляни 14:22-15:3
 - b) Галатяни 5:22-6:2
3. Как плътският вярващ е описан в 1 Коринтяни 3 и Римляни 1?
4. Кое от следващите понятия описва вашия живот: „естествен човек“, „духовен човек“ и „плътски вярващ“? Какво бихте желали да промените в живота си? Как ще го направите?
5. Със свои думи обяснете как описаното в Римляни 7:14-19 е изразено във вашия живот.
6. Какво означава за вас обещанието от Римляни 8:1?
7. Защо Бог не е безразличен към греха в живота ни?
8. Какво е Божието отношение към греха според следните стихове?
 - a) Ефесяни 2:1
 - b) Псалм 107:17
 - c) Исаия 59:2
 - d) Авакум 1:13
9. Как гордостта и смирението влияят на живота на християнина? (Притчи 15:33, 11:2)
10. В какво ни уверяват следните стихове относно Божието очистване от греха?
 - a) Псалм 103:3,9-12
 - b) Псалм 86:5
 - c) Йоан 1:9
11. Как е описана вярата в евреи 11:1? Как можете да приложите този стих във всекидневието си?
12. Какво казват следните стихове за живота с вяра или за растежа на вярата ни?
 - a) 1 коринтяни 2:1-5
 - b) 2 коринтяни 4:13-18
 - c) Галатяни 5:6
 - d) Яков 2:14-26
13. Божието Слово казва, че греховете ни вече са опростени. Защо тогава ги изповядваме?

14. Какво трябва да направим, когато сме изповядали всички осъзнати грехове в живота си и сме приели Божията прошка, но все още се чувстваме виновни?
15. Изповядали ли сте всеки известен ви грях пред Бога и по правили ли сте стореното на другите зло, доколкото това е по силите ви (Матей 5:23,24)? Ако не сте, какво още трябва да направите?
16. Посочете свой роднина или колега, който не познава Христос. Как можете да му помогнете да разбере, че да живееш за Христос е нещо значимо и вълнуващо?
17. В живота ви има ли неизповядани грехове, които пречат на Божията сила да действа? Отделете време и запишете всеки грях, който Светият Дух ви открие. Напишете 1 Йоан 1:9 напърно върху направения списък като потвърждение чрез вяра, че стихът се отнася и до вас. След това унищожете списъка и поправете нанесените от греха щети, ако това е необходимо.

Въпроси за групово обсъждане

1. Възможно ли е другите световни религии да ни покажат Божията прошка?
2. Думата „изповядвам“ означава „съгласявам се“. Това означава, че казваме: „Съгласявам се, че съм съгрешил спрямо теб. Аз съм виновен.“ Какво трябва да кажем на Бога и на човека, срещу когото сме съгрешили, когато се съгласяваме на своите грехове?
3. Пред кого се изповядваме: цялата църква, всички съседи, само човека, спрямо когото сме съгрешили?
4. Представете си, че Бог ви напомни извършен от вас грях: откраднали сте или сте използвали парите на вашия работодател, без да му ги върнете. Изповядвате се пред Бога. Работодателят ви не е християнин не желае да му говорите за Бога. Доколкото знаете, той не подозира, че сте присвоили парите. Какво трябва да направите? (Марк 11:25; Матей 5:23,24.)
5. Помните ли моменти в живота си, когато сте отказвали да се покаете и изповядвате греховете си, когато Бог ви ги е показал? Какво се случи в живота ви след това? Какво се случи със семейството ви и общественото ви положение и живот?
6. Обсъдете какво може да се случи, ако не изповядваме греховете си. Ще изгубим ли спасението си? Необходимо ли е отново да повярваме и приемам Исус Христос за свой Спасител? (Йоан 10:7-31)
7. Ами ако извършим същия грях отново? Необходимо ли е всеки път да го изповядваме? Защо продължаваме да вършим същото зло, след като сме го изповядали? Ако изповядваме един и същи грях толкова много пъти, това означава ли че не сме спасени?

Материали, които ще ви помогнат да израствате духовно и да благовествате

Основни концепции, които ще ви помогнат да живеете изобилно и да обяснявате на други изобилния християнски живот:

1. Как да сме сигурни че сме християни
2. Как да изпитаме божията любов и прошка
3. Как да бъдем изпълвани със Светия Дух
4. Как да ходим по Духа
5. Как да бъдем плодоносни свидетели
6. Как да представяме Христос на другите
7. Как да се включим в изпълнението на Великото поръчение
8. Как да обичаме чрез вяра
9. Как да се молим с увереност
10. Как да преживеем приключението „даване“

Чували ли сте за Четирите духовни принципа? Бил Брайт. „Четирите духовни принципа“ е едно от най-ефективните и широко използвани помагала за благовестване. Представа систематичен и лесно приложим начин за споделяне на благата вест. Разпространени са близо 1,5 милиарда книжки на всички основни езици в света.

„Десет основни стъпки“. Бил Брайт. Общ курс на обучение за новоповярвали и за всички, които искат да усвоят основните знания, които всеки вярващ трябва да притежава и прилага. Тези уроци са използвани от стотици хиляди хора. Преведени са на много езици и представляват солидна основа за израстване в вярата. Има ръководства за изучаване и за водещия върху следните теми:

Въведение Уникалността на Исус

Стъпка 1 Християнският живот

Стъпка 2 Християнинът и изобилието живот

Стъпка 3 християнинът и Светият Дух

Стъпка 4 Християнинът и молитвата

Стъпка 5 Християнинът и Библията

Стъпка 6 Християнинът и покорството

Стъпка 7 Християнинът и свидетелстването

Стъпка 8 Християнинът и даването

Стъпка 9 Общ поглед върху Стария завет

Стъпка 10 Общ поглед върху Новия завет

КАК ДА ИЗПИТАМЕ БОЖИЯТА ЛЮБОВ И ПРОШКА

БИЛ БРАЙТ

„Как да изпитаме Божията любов и прошка“ говори за чудесните и славни Божии намерения за живота на онези, които приемат проската Му за греха и се покоряват на заповедта Му да бъдат всеки ден непрестанно направлявани от Светия Дух.

Д-р Бил Брайт обяснява как можем да се превърнем в жизнерадостни свидетели за христос, като прилагаме принципа на духовното дишане - да издишваме духовно, като изповядваме греховете си пред Бога, и вдишваме духовно, като чрез вяра приемаме Божието очистване и изпълване със Светия Дух.

"Агапе България"
1784 София, П.К. 62